

60—80 gramov teži in 20—30 kr. vrže, ne stoji v nobeni razmeri k brani, katero goske potrebujejo, da toliko perja zaredijo. 15 gramov perja je toliko, kolikor 1 kilo mesa in masti. Neopukane goske dajejo znatno več mesa in maščobe in ravno toliko perja, kadar se zakoljejo. Navada toraj živim goskam med letom perje pukati ni hasnovita. Naj jo todaj gospodinja popustijo!

Vse posneme vredno. „Novice“ od 7. avgusta poročajo, „da je odbor družbe kmetijske krajske vslišal prošnjo g. Japelna, učitelja v Šenčurju poleg Kranja, ki je po svoji šolski mladini letos dal 90.950 škodljivih metuljev nabrati, ter se mu je dalo 15 gld., da jih obrne za darila pridni mladini“. Da bi se pač ta izgled drugod tudi posnemal in od poklicane strani z darili podpiral. Kmalobiti bi bilo manj škodljivega mrčesja, v deželi pa lepših in obilnejših sadnih pridelkov pa tudi več kaj pod palcem.

Plesnivi in nesnažni sodi, pučeli se po najnovejših skušnjah dajo najbolje na sledeči način osnažiti: Poklaknejo se dobro z vodo, v kateri se je nekaj sode raztopilo. Na to se nalijejo z vodo, ktera se je z solno kislino do dobrega okisala in se pusté po dva do tri dni stati. Slednjič se še enkrat z čisto vodo dobro poplaknejo.

Sejmovi. 28. sept. sv. Lenart v Slov. gor. 30. sept. Arvež, Vransko, Konjice, sv. Lovčenc na Dravskem polju, Mahrenberg, Šoštanj, Veržej; 4. oktobra Artiče, Jurklošter, sv. Lenart v Slov. gor. Žavec, Schwanberg; 5. okt. Kostivnica, Tilmitsch.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Premiranje konj, dirke, razstava goveje živine.) V soboto 14. t. m. bilo je pri nas premiranje konj, in sicer prvič, ki ga je izpeljalo „štajersko konjerejsko društvo“. Državna podpora je izostala, ker pomanjkuje denarjev. Zavaljo slabega vremena ni bilo veliko kobil, žrebic in žrebet videti, za to pa so bile vse izbrane in komisija je bila jako zadovoljna. Pred ko so se premije razdelile, izjavil je g. predsednik konjerejskega društva, pl. grof H. Attems, svojo misel rekoč, da nekateri posestniki še zmiraj mehkužijo svoje konje z tem, da je preveč krmijo, pa malo puščajo na zrak. Konj, ki je v hlevu zapret, postane debel, vidi se jako lep, ostane pa pri tem slab in ne zdrži nobenih težah; mišice in kopita ne morejo se tako razviti, kakor se zahteva. Takšni konj, ki je bil dolgo v hlevu zapret, skače in je vesel, kedar pride na zrak, in ni mogoče ga udržati, ker je rad da je prišel enkrat iz ječe vun. Zato bode dobro, da si tudi tiste občine, katere še nimajo ogradov za žrebete, takšnih napravijo in mlade konje vsak dan, tudi pri grdem vremenu, po leti in po zimi eno ali dve uri v njih preganjajo. Kajti res je, konj, bodi lep kolikorkoli, če pa ima slabe noge, ni nič vreden;

takšen je samo za mesarja, če ga kupi. Dobro bode toraj, ako konjerejci po totem nasvetu za svoj lastni hasek skrbijo!

V nedeljo po večernici smo videli na Cvenškem pašniku, kako naše kobile dirjajo; lepih kobil je bilo samo-le nekoliko, večina ni bila za oko, pa dobro so bežale. Vreme je bilo deževno in cesta, po kateri so morali dirkaljeji se peljati, blatna, tedaj za dirke jako neugodna, pa vendar ste dovršili dve kobilici svojo pot 2080 sežnjev v 10 minutah 44 sek.; najslabejša kobila je porabila 13 min. 24 sek. Z tega se vidi, da naši dirkaljeji napredujejo; kajti razloček med najboljšo in najslabejšo kobilico znaša samo 2 min. 40 sek. Ako bodo naši konjerejci gledali na to, da njihova žrebeta dobijo, dobra, trdna kopita in močne noge in jih ne bodo krmili samo le za to, da bi bile debele, in jih ne bodo mehkužili, potem bomo pri dirkah kmalu videli, da razloček med najslabejšo in najboljšo kobilico bode znašal samo nekoliko sekund. To pa je dobro znamenje napredka. Tu zopet velja ovi nasvet: „konjerejci vadite svoje konje, puščajte jih na zrak, da postanejo zdravi in močni“. Najzanimivejša in najživahnejša pa je bila razstava goveje živine v pondeljek 16. t. m. na jahališču v Ljutomeru. Od vseh strani so posestniki pripeljali svojo živino na ogled, in to jako lepo, da razstavina komisija sama ni pričakovala, da bi se toliko lepe živine prignalo. Celo tujci so se čudili, kako je to mogoče, da bi imel Ljutomerski okraj tako lepo živino. Živinčet vseh skupaj na razstavi navzočih je bilo 189 glav, in sicer: 7 bikov za pleme, 12 enoletnih teličev, 70 krav, 75 telic in 25 telet. Izmed teh je bilo premiranih: 3 bike za pleme, 5 enoletnih teličev, 8 krav, 8 dveletnik in 5 enoletnih telic. Najlepši bik je bil g. M. Kotnika iz Radomerja, prvi enoletni telič g. M. Preloga iz Šalince, najlepša krava g. Jos. Strasserja iz Braneka, najprva telica dveletna ravno tega, najlepša enoletna telica g. Dr. A. Ržiča iz Ljutomera. Razun tega so bili odklikovani posebno marljivi hlapei in dekle, ki skrbijo za govejo živino in sicer: M. Hažekovič iz Ljutomera, Jos. Pregmurec iz Ljutomera, Uršula Koren iz Braneka, Margareta Lovrec iz Berkovec in Treza Klemenčič iz Ljutomera. Pri razstavi je govoril g. Kukovec o izreji in krmu goveje živine, razjasnil nekatero pomanjkljivost, ki jih pri naši goveji živini vidimo, in v katerih se bode še posebno v totem listu pisalo*). Tukaj naj še omenim, da naš imenitni strokovnjak g. Dr. H. Klingan se je jako za našo razstavo zanimal in pregledavši stan naše goveje živine in pokazavši nekatero pomanjkljeje, dobro razsodbo o njej izrekel. Upamo toraj, da se bode razstava za govejo živino v našem okraju za naprej vsako leto ponavljala, in da marsikateri kmet in posestnik bode več skrbel za govejo živino, nego dozdaj, ker ima večji hasek

*) Lepo prosimo! pošljite, za take važne reči ima „Slov. Gosp.“ vselej prostora! Ured.

od nje nego od drugih gospodarskih pridelkov, ki nimajo zdaj nobene vrednosti. Na zadužji pa bi bilo želeži, da bi tudi drugi slovenski okraji začeli razstave goveje živine in pomagali si sami pomnoževati svoj blagostan! J. K.

Iz Ljubna. Kdor je že po gornji savinjski dolini potoval in došel do Geršola v Rečički fari, je gotovo zapazil, kako se mu tam naenkrat veličastno cela košata Radoha, krasni hribi Lučke in Ljubenske fare pred oči postavijo. Iz visokega št. Primožkega hriba v Ljubenski fari pa ma nasproti zaleskeče sv. Primoža cerkvice z svojim belim stolpom. Ta podružnica je bila l. 1481. sezidana in še tistega leta od ljubljanskega škofa Sigismunda posvečena. Toda l. 1716 je strela v njo udarila in njo požgala; št. Primožčani so si jo že l. 1794 zopet pozidali. Od tega časa do l. 1874 je bila čisto zapuščena in bati se je že bilo, da bi se ne porušila. Pa l. 1873 k nam došli skrbni in za čast božjo vneti župnik č. g. Sternad so jo že drugo leto po svojem nastopu pričeli z pomočjo pobožnih Primožčanov, drugih farmanov, pa tudi Lučanov od zunaj in znotraj popravljati. Dali so nova okna vrezati, kor vzdigniti, zakristijo prizidati, novo streho na stolp in cerkvo djati. Znotraj je dobila cerkva nove orgle in vse 3 altarje, katere nam je prav okusno izdelal slovenski podobar g. Andrej Cesar, spoštovani mozirski tržan, in to prav po nizki ceni. Komur je sv. Primož previsok, si tudi nižeje lahko njegovo delo ogleda. Četrte ure od Ljubna je podružnica Rosulje. V tej cerkvi je g. Cesar krasno ponovil altar sv. Jožefa in ga nekoliko vzdignil, altarja sv. Jakoba in sv. Neže tudi prenovil in nove podobe njima naredil. Delo mojstra hvali! Cerkevna predstojništva! sezite po slovenskih umetnikih kakor je g. Cesar, kateri vam delo veliko boljše in cenejše naredijo, kakor pa tujei nemčurji in zagrizeni sovražniki naše vere!

Iz Maribora. Pretečeni pondeljek so obiskovali milostljivi knez in škof, spremljani od kanonika Kosarja, ranjene vojsčake v tukajšnji Franc-Jožefovi kasarni. Preprijazno sprejeti od višjega zdravnika in postajnega komandanta so se pol drugo uro med ranjenimi mudili in mnoge izmed njih obdarovali. Občudovali so pri tolikem številu bolenikov, (nad 500) veliko snažnost po vseh prostorih, čisti zrak po izbah, in še najbolj snažnost pri postelnem perilu in pri obvezih ranjenih udov. Vse je pričalo očetovsko ljubezen in vestno skrbljivost, s katero vojaški zdravniki z ranjenimi ravnaajo, da jim bolečine po mogočnosti polajšajo. Se je pa pri ranjenih tudi videlo, s koliko hvaležnostjo so zdravnikom in onim dobrotnikom vdani, ki jim vseskozi hladilne in krepčalne jedi in pijače pošiljajo in med temi je v prvi vrsti tukajšnja katoliška gospejska družba. Spodbudljiva je tudi velika potrpežljivost ranjenih; vsak je zadovoljen in vesel, da je v tako dobri postrežbi. Edino to so tožili, da jih po noči gostokrat mučijo huđe sanje. V sanjih namreč slišijo vseskozi pokanje

pušek, gromenje kanonov, vidijo naskok divjih Turkov, s katerimi imajo zdaj srečne, zdaj nesrečne boje. Zamolčati se tudi ne sme, da je višji vojaški zdravnik s posebno zahvalo v misel vzel tukajšnje mestne zdravnike: Mali, Leonhard in Rak, ki den na den neutrudljivi pribhajajo in pri najtežavnejših operacijah pomagajo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi poslanci so 24. sept. v Gradcu začeli zborovati; deželni glavar je zopet znani Moric pl. Kaisersfeld-Blagotinšek, ki je pa slovenščino popolnem pozabil; kajti, ko je dr. Dominkuš pred njim zvestobo cesarju obljubil v slovenski besedi, mu je glavar odvrnil: das ver-steh' ich nicht, t. j. tega ne razumim. Dosti slabo, da človek, ki obeh deželnih jezikov zmožen biti neče, čast glavarstva sprejme. — V kranjskem zboru so Slovenci res kosmate in grde reči povedali, kako so nemčurji glase kupovali; ali liberalna večina je vse pogoltnila in brez srama odobrila volitve. Poslanec Svetec je rekel: „naše volitve so le borba zoper uradnike“. — Čehove so pri volitvah v velikem posestvu propali, kar je močno obžalovati; vendar izvoljeni česki poslanci v kmetskih in mestnih skupinah so vstopili v deželni zbor, česar uže 12 let niso storili; razprave bodo torej v Pragi živahne med Nemci in Čehi. — Finančni minister Depretis je zopet vzel 9 milijonov na posodo proti 5½%. Dolg se mora plačati v 32 letih. — Magjari sklicavajo taborje, kder zoper zasedenje Bosne in Hercegovine ugovarjajo in tirjajo, naj se naši vojaki pokličejo domov in deželi sultanu zopet izročite. No, tej magjarskej drzneji želji se pa vendar ne bo ustreglo!? — Svitli cesar, potem cesarjevič, nadvojvoda Albreht in Karol Ludvik se podajo te dni na Tirolsko k velikim vojaškim vajam. Zastopnik Avstrije pri Angležih v Londonu, baron Beust, zgubi svojo tamošnjo službo in dobi drugo! Beust je imel letne plače 90.000 fl. in je torej samo kot poslanik zaslužil 700.000 fl. To je tudi nekaj!

Vnanje države. Rusi so zapustili Erzerum in okolico Carigrada; Todleben se je vrnil domov in general Skobeljev komandira v Adrijanopelnu. Črnogorci prosijo Srbe na pomoč proti Arbanasom. Italijani so vse planinske bataljone sklicali pod orožje in jih postavili kraj avstrijske meje. Francoski vodja republikancev pridga boj in popolno uničenje kat. Cerkve na Francoskem; pravijo, da bo ta stekli nevernik in jud postal predsednik republike po odstopu generala Mak-Mahona. — Angleži so hotli veliko poslanstvo iz Indije napotiti k Šir-Ali-tu, vladarju Afganistanskemu; ta pa jih ni pustil v deželo, kar je Angleže tako razžalilo, da hočejo boj pričeti. Šir-Ali je prijatelj Rusov.

Bosna in Hercegovina. Strah še največ zda pri divjakih. Odkar ulovljenih upornikov ne odvažamo več kot jetnike, ampak jih kot tolovaže